

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIII.

V Ljubljani, mesca februarja 1910.

Štev. 2.

Čebelarjevo opravilo v februarju.

Janko Vodopivec, Kamnje pri Gorici.

Februar prištevamo še tudi mescem čebeinega počitka. Družina je več ali manj tesno združena, da se medsebojno ogreva.

Ako so čebele vzimljene v temnem, zaprtem prostoru, je umevno, da ne izletujejo, ampak uživajo slaj mirnega počitka, ako se jih tu nepotrebno ne dramí. Čebele v na prostem stoječih panjih so večinoma vsled ostrih vetrov in mraza prisiljene držati se svojega domovanja; le svetlobni solnčni žarki izvabljaajo nedolžne živalce na rob propada. Zato pa čebelar obsenči panjem letalno stran, da tako zabrani dostop solnčne svetlobe. Nekoji imajo primerne desčice, drugi pa na priprost način kar postavijo pred panji sirčje (stebła turšice) ali kaj enakega. Bodi si eno ali drugo, obsenčenje je neobhodno potrebno, ker čebela je splošno znana kot najmarljivejša živeča stvarca, zaradi tega izkuša vsako najmanjšo priložnost uporabiti svojemu rodu v korist. Vsled tega izletajo posamezne v premrzlih dneh, da le prisije solčni žarek na panjevo brado, bodisi ta še tako šibek. Vsi taki enaki izleti so čebelam nevarni.

Prigodi se v slabih letih, med koje se mora pretečeno šteti, da se začnejo vrstiti mrličí v čebelnjaku. To je obup za čebelarja prvenca, in po vsej pravici, ako pomisli, koliko dni je še do prve izdatne paše.

Oni čebelar, ki je vzimil čebelna ljudstva s premalo množino medu, mora brez odloga krmiti z medom ali gosto raztopljenim sladkorjem. Letošnje zasilno pítanje se bode vršilo večinoma z raztopljenim sladkorjem.

Sedaj v zimskem mrazu postaviti je kak opešani panj v zakurjeno sobo in tam ga nakrmiti. Naslednje dni po krmljenju naj bode tak napitani panj zaprt, drugače čebele presilno izletajo v svojo pogubo. Tako bi bilo vedno panjem pripravi letalnice po krmljenju, da so čebele prisiljene ostati doma, s čimer se prihrani na stotine čebelicam življenje.

Pravi, izkušeni čebelar pa ne pita mesca februarja, ker on je preskrbel svojim čebelam že jeseni zadostno zalogo medu ali sladkorja.

Naj omenim še, da mesec februar ni mesec pitanja, in ravno tako uničevalno je špekulativno pitanje, ako se prezgodaj začne. Panji naj ne bodo na prepihu in tudi ne pregorko odeti. Toplota sili k prenačnemu zaleganju, kar dovede do zlih posledic v zimskem času.

Navadno imajo panji v drugi polovici februarja vobče že nastavljeno zalego, a te je razmeroma malo. Mlada zalega pa hoče medu in vode. Med jim priskrbi čebelar že jeseni, vodo si pa same donasajo iz bližnjih in daljnih mlak, če so solnčni dnevi. Čebelar pa olajša čebelam to delo, da postavi leseno korito kot napajalnik. Voda naj je nekoliko osoljena; v korito daj tudi nekoliko mahu ali jelovo ali smrekovo žagovino. S tem privadi čebele, da bodo hodile po vodo tudi v poznejih mescih, ko bodo potrebovale veliko več vode za svojo mlado družino.

Rekel sem, da potrebujejo čebele sedaj le mir, ki je neobhodno potreben za srečno prezimovanje, a čebelar mora vendar imeti obrnjeno oko na čebele in tuptam prav na lahko obhoditi svoja ljudstva in se prepričati ali je vse v redu.

Prav je in potrebno posluškovati na panjevo končnico, če je mogoče v kakem panju ona muzika, ki kaže sumljivost brezmatičnosti.

Se ti pokažejo proti koncu mesca sumljiva znamenja griže, potem je tako ljudstvo napitati z raztopljenim sladkorjem o solnčnih dneh, da potem čebele izlete in se sčistijo. Za čiščenje je bolji redkotekoč sladkor.

O zimskih dneh si popravi in pripravi panji, ki se prilegajo tvojemu načinu čebelarjenja. Ne pozabi napraviti na panjevo končnico dušnikov, ki so za prevažanje neobhodno potrebni. Ti bi morali biti najmanj za 1 dm^2 veliki. Mrežo, ki jo rabiš pri duških, naj bo pocinkana in ne lakirana. Laka namreč čebele ne trpe na mrežici, temuč ližejo in grizejo ga dokler ga ne odstranijo, in to je čebelam nepotrebno delo. Mreža mora imeti natanko določeno širino med žico. Ako je pregosta, dohaja v potrebi malo zraku, je pa prerodka, izsilijo čebele svoje glavice skozi, pa obvisijo kot ribe na mreži in tako zaprejo dohod zraka, da se v kratkem času vse zaduše.

Primerno pocinkano mrežo dobiš pri čebelarški podružnici v Ilirski Bistrici po zmerno nizki ceni.

Še neko važno opravilo čaka čebelarja, ako hoče z uspehom čebelariti, in to je čebelna paša. Kakor skrbi in mora skrbeti umen živinorejec za obilno dobre krme živini, tako mora čebelar gledati, da pomnoži čebelno pašo.

Napredni čebelarji so že delj časa ugibali kako izboljšati pašo. Poizkusilo se je z raznimi kosmatimi, bodečimi, plevelnimi rastlinami, a vse to se je pokazalo skoraj za brezuspešno. To pa vsled tega, ker rastline niso mogle povrniti truda za obdelovanje itd., le s trohico nektarja. Gledalo se je tudi

dobiti krmne rastline, ki bi dale čebelam pašo ob cvetju. Priporočalo se je posebno s facelijo, ki se pa le ni povoljno obnašala.

Čebelarju ostane le strmljenje, da pomnoži sadno drevje. Poleg tega treba obrniti skrb na umetno gnojenje travnikov s fosfatnimi in drugimi gnojili. Iz gnojnih travnikov takorekoč teče nektar-med, če je le vreme ugodno.

Poleg travnikov daje pri nas največ medu akacija. To je sicer bodeče drevo, a je v gospodarstvenem oziru necenljive vrednosti zaradi svojega naglo rastočega in cenjenega lesa. Škoda je, da seme rado ne kali, ker ima luščino tako trdo, da jo kal ne more predreti, in se mora seme pred setvijo obrusiti.

Množi se pa akacija tudi po mladikah, ki iz zemlje poganjajo. Rastlina je primerna bolj za obrobke in ob jarkih. Čebelarji dobro vedo, da jim včasih tekem enega tedna ob posebno lepem vremenu napolnijo čebele panji z najfinejšim medom. Rastlinice se pa dobe pri vsaki večji trgovinski vrtnariji. Čebelar, sedaj je čas, priskrbi se z njimi ter jih sadi spomladi!

Glavne napake čebelarja-začetnika.

Iv. Jurančič.

V naslednjem ne nameravam opisovati človeku prirojenih napak, ali onih, ki bi zamogle izvirati iz hudobije, temveč omenjati hočem najnavadnejše zmote začetnikov v čebelarstvu, katere so več ali manj posledice izkušnjav, sploh človeške slabosti. S tem pa nikakor ni rečeno, da na takih boleznih trpijo vsi začetniki.

Prva napaka, ki se največkrat opaža, je, ako začetnik hrepeni kar naenkrat po prevelikem številu panjev. Komaj začne čebelariti, že bi rad imel 20--30 ljudstev ter hoče vsakega starejega čebelarja, soseda in znanca prekositi. Zato mu panji nikdar dovolj ne rojijo; kadar pa rojijo, vsakega najmanjšega rojička sprejme ter ga postavi zase, da bi se le število ljudstev kolikor mogoče množilo. To traja eno, dve leti, potem pa se število začne zopet krčiti. V teku zime par mrličev, spomladi in v poletju par sestradancev in brezmatičnikov, v jeseni pa je komaj zopet tisto število, kakor pred enim letom. Pa kaki so še ti panji, oziroma plemenjaki? Eden slabiji kot drugi, ki se sploh težko do te moči povspnejo, da bi pravočasno rojili; zato gre število panjev največkrat prej nazaj, nego naprej. Da bi se pa dobilo v jeseni kaj medu, o tem sploh ni misliti, ker slaba ljudstva še za lastno potrebo ne morejo dovolj nanositi.

Dragi moj čebelar-začetnik! Počasnim, pa zanesljivim korakom se daleč pride. Pred vsem pomisli, da razširjati število panjev tja nekam v brezmernost, je nesmisel. Zato presodi najprej, koliko panjev ti dobro oskrbovati pripuščajo tvoje stanovske, oziroma družinske razmere, in koliko jih zamoreš imeti glede na krajevne okolščine. Nadalje skrbi, da bodo ti panji, kolikor jih imaš, močni, čebelni. Ne vpraša se, koliko panjev imaš, temveč koliko delavcev je v vsakem panju. Močna ljudstva dobro prezimujejo, se spomladi krepko

razvijajo, si naberejo dovolj živeža ter so zmožna zgodaj dajati krepke roje, iz katerih postanejo zopet močni plemenjaki. Ne puščaj preveč rojiti, oziroma slabih rojev ne sprejemaj, ampak jih vračaj starcem. Tako bo napredek v številu tvojih panjev zagotovljen. S slabimi plemenjaki pa ne prideš nikdar do zaželjenega namena. Slabič si ne more dovolj živeža priskrbeti, ker ima premalo delavcev; za razvoj zalege ne more narejati in vzdrževati potrebne gorkote, ker je sploh premalo čebel v panju. Koliko dela, truda, skrbi in praznega upanja ti povzroča slabič! Kolikokrat mu pritečeš z živežem na pomoč! A vkljub temu ostane — slabič. Deset dobrih panjev ti ne povzroči toliko skrbi in dela, nego en slabič. Kdor čebelari s slabiči, je enak gospodarju, v katerega družini je več bolnikov, pohablencev, otrok itd., delavnih moči pa malo. Prvi ne morejo nič koristiti, temveč še potrebujejo pomoči, živeža in druge oskrbe, tako da uspeh delavnih moči nedostaje in gospodarstvo gre nazaj.

Čebelar-začetnik je navadno jako vnet v svoji novi stroki, in tega strokovnega navdušenja je pogosto preveč, zlasti pri onem čebelarju, ki čebelari v panjih s premakljivim izdelkom. Vsak dan vse pregleda, celi panj razdeva, satje dodeva, odjemlje, zopet kaj popravlja itd.; in to še po večkrat na dan. Na to ti pa takoj povem, čim bolj pri miru boš pustil čebele, tem bolje ti bodo uspevale: in sicer zato: Prvič, marsičesa ne razumeš, kar delaš; misliš, da čebelam uslugo storiš, pa jim morebiti naravnost škoduješ ali njihovo delo oviraš. Drugič, ker ne razumeš, tudi ne veš vzroka, zakaj to ali ono storiš. Brez vzroka pa ničesar ne počenjajmo, zlasti v čebelnem panju ne. Tretjič, s takim prepogostim odpiranjem panjev čebele v njihovem „skrivnostnem in čudapolnem“ delu brez povoda in brez potrebe motiš. Čebele hočejo in morajo imeti pri svojem delu mir. Povprašaj večkrat kakega starejšega soseda-čebelarja, kako in kaj treba ukreniti, da bo prav. Stareji, že bolj izkušeni čebelar si lahko seveda dovoli vsak čas poseči v panj, pa ker stvar razume, bo vse tako izvršil, da bo čebelam v prid. Nikakor si pa ne bo iskal pri čebelah nepotrebnega dela, ko še nujneja opravila komaj zmaga. Kam bi pa prišel čebelar, ki ima kakih 100 ali še več panjev, ako bi hotel vsakega 2—4krat na dan do zadnjega sata razdevati.

Iz enakega vzroka, namreč po svojem prevelikem veselju do stroke, zaide začetnik še v drugo napako. Ko pride k raznim čebelarjem, vidi pri vsakem kaj drugačnega, kaj novega, veliko orodja, razne priprave itd. Zdaj si misli: Vse to moram tudi jaz imeti. Med tem še mu pride v roke kak cenik, kjer zopet najde marsikaj, česar še sploh ni videl, in zdaj je poželjivost in radovednost do vrhunca. V kratkem si vse naroči in nakupi. Predno se prav zavé, ima toliko orodja in raznih priprav, da mu kar mrgoli po glavi, ter niti ne ve, za kaj naj bi to ali ono rabil. A tudi denarja je že izdal za vse to, da se mu srce — še bolj pa možnja — krči. Zdaj čebelari eno leto, dve leti, pa ni še prišlo do tega, da bi vsaj četrtno vseh teh reči rabil. Naposled vidi, da ni res: „Vse, kar vidim, moram tudi jaz imeti,“ in „Ni vse potrebno, kar je znabiti le udobno.“ Zato, dragi začetnik, orodja in priprav si nabavljaj le toliko, kar jih neobhodno potrebuješ, in polagoma,

kadar pač čutiš potrebo za to ali ono reč. Res je: „Dobro orodje je že pol dela,“ pa to velja le za orodje, katero je v resnici potrebno. Vedi, da najboljši mojstri potrebujejo najmanj orodja. Bil sem že v čebelnjakih, kjer se večje število čebelnih ljudstev vzorno oskrbuje, orodja pa je bilo, da bi vse lahko odnesel v enem žepu, razun izmetalnice, stiskalnice za vosek in stiskalnice za umetno satovje. To pa seveda ni razumevati, da naj bi skromnost prehajala v zanikernost. Kar je potrebno, pač mora biti. Te vrstice ti naj le povedo, da vselej, ko si hočeš kaj omisliti, presodiš, ali je reč potrebna in koristna. Tudi v tej reči vprašaj kakega zaupnega čebelarja za svet; v poznejših letih boš pa vedel sam razločevati potrebno od udobnega, od nepotrebne ali celo od nerabnega. Zapomni si, da velika večina tega raznega orodja in priprav, ki se nam ponuja v cenikih, koristi mnogo več prodajalcem, nego čebelarjem.

Še nekaj, kar je istotako posledica prevelike strokovne gorečnosti. Ni še morebiti dve leti, odkar je nekdo začel čebelariti, pa mu njegov veliki strokovni talent porodi misel, da iznajde nov panj, kako „umetno“ orodje itd. Na tem dela noč in dan, in ko je gotovo, vse drugo nič ne velja, le ta nova iznajdba se hvali, priporoča in nad vse povzdiguje. S tem se več ali manj — seveda neizkušenih — tovarišev zapelja, da se res dotične spake poprimajo ter se tako motijo, v pravem napredku zadržujejo, denar pa brezuspešno izdajejo. Črez par let pa se prepričajo, da je ta „nova reč“ slaba, pomanjkljiva, zato so primorani poseči nazaj po prejšnjih sredstvih, in izgubljen je čas in denar. K temu omenim začetnikom le toliko: Pustimo iznajdbe veščakom ter se zadovoljujmo s tem, kar nam res pravi strokovnjaki v roke podajajo. Ne vem, kako bi zamogel nevednež kaj posebnega izumiti. Kako naj sin očeta uči? Moral bi k večjemu biti oče „plitev,“ ali se pa sin vsled očetove pomanjkljivosti preveč povzdigniti v svoji razposajenosti.

Ravno mi pride na misel, kar sem čital pred par leti v nekem časniku. Tam piše nekdo: „Čebelarim še komaj drugo leto, pa sem že bil tako srečen, da sem izumil nov panj...“ Podpisal se je: I. L., pisatelj. Odložil sem list za trenutek, izsilil se mi je vzdihljaj: „Zdaj pa mi je dovolj!“

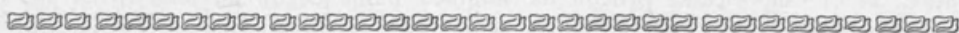
Začetnik si je omislil spomladi dva močna plemenjaka, s katerima je začel čebelariti. Dobro, prav tako! Ko sta mu porojila, ni imel toliko umetnih satov, da bi vsaj začetke prilepil na satnike; panji je zbil površno in za silo iz slabih, starih desk, da je lahko veter pihal skozi špranje. Črez par dni je prišlo slabo vreme, roji niso imeli živeža in „zaspali“ so mu eden za drugim. Zdaj je bil zopet na starem stališču, imel je zopet le dva panjū. Krivo je bilo: štedil je tam, kjer ni bilo umestno, kjer bi moral roko radodarno odpirati. Kakor sem zgoraj odsvetoval nabavo nepotrebni reči, tako tukaj ne morem dovolj priporočati, da začetnik preskrbi čebelam, česar jim je potrebno. Dobre panji, umetne sate, potreben živež, zlasti za slučaj slabega vremena, in še marsikaj potrebnega preskrbi skrben čebelar ob pravem času. Glede živeža posebno pri rojih ne smemo biti skopi; vsakemu naj bi se dal en ali dva sata polna medu, da v slučaju neugodnega vremena čebele ne stradajo. Kdor nima medu, naj pomaga s sladkorjem.

Tudi stara ljudstva pridejo ob slabem vremenu glede živeža večkrat v stisko; ako pustimo čebele v takih slučajih stradati, se ta neprava štedljivost najhuje maščuje.

Ko čebelar-začetnik sliši, da so stareji čebelarji dobili veliko medu, misli: tudi jaz hočem enakega uspeha; loteva se ga torej skopost; sebičnost. Dragi moj, dokler računaš na pomnožitev panjev, ne moreš misliti na med. Obojega ne more biti. Najprej glej, da boš imel močne plemenjake in da bodo z vsem dobro preskrbljeni, zlasti z živežem. Roji in izrojenci navadno komaj toliko medu naberejo, kar jim ga je za zimo potrebno; le v najboljih letinah ima tupatam kak panj nekaj čez lastno potrebo, kar se jim sme odvzeti. Varuj se pa v „svojem poželenju po tujem blagu“ poseči pregloboko, da bi čebele že v zimskem času stradale ali celo gladu umirale. Razun tega še ne pozabi polnih medenih satov shraniti za potrebo v prihodnjem letu.

Končno še omenim, kar se sicer že redkeje dogaja, da se kak začetnik precej samozavestno po konci stavi: „To jaz že znam, jaz že vse znam, saj mi nihče ne more nič novega povedati, kaj me bo ta učil, to mi je že davno vse znano, v časniku nič več novega ne najdem itd. itd.“ — Dragi moj, če tako govoriš, si le pomilovanja vreden. Sam si izdaješ žalostno spričevalo, da si ravno ti največji revež — nevednež! Kje si slišal kdaj strokovnjake, učenjake tako govoriti? Nikdar se ne bo nobeden izražal, da že vse zna, da se ne more ničesa več naučiti. Dandanes, ko vam mila usoda nudi dovolj prilike za strokovno izobrazbo po shodih, po časnikih, po knjigah, po vplivu vzornih čebelarjev, kakršnih se hvala Bogu že skoraj povsod dovolj nahaja, in kateri ukaželjnim radevolje ustrezajo, dandanes torej lahko kdo tako nepremišljeno besedo izusti. Ne bi pa tako govorili, ko bi vas povedel nazaj v tisto dobo, ko še daleč naokoli ni bilo dobiti pametnega čebelnjaka. Ko ste ga pa morebiti kje iztaknili, vam je njega lastnik največkrat prikrival vse, kar bi radi izvedeli, na vprašanja nezaupno odgovarjal in naposled vas neprijazno odslovil.

V tem oziru je tedaj dandanes celo drug svet. Poslužujte se torej raznovrstnih prilik, ki so vam na razpolago, v lastno strokovno izobrazbo! Kdo že vse zna? Kdo je popolen? — Nikdo pod solncem božjim!

Moj panj in način mojega čebelarjenja.

A. Žnideršič.

Čitateljem „Slovenskega Čebelarja“ bo znano, da sem se zavzemal v prvih letnikih z vso vnemo za Gerstungov panj. To pa potem, ko sta nam oče Pavlin in gospod urednik opisovala prednosti velike mere; zlasti pa, ko nas je zadnji opozarjal na uspehe, ki jih je videl z njo na svojih poučnih potovanjih po inozemstvu. Prišel sem bil tudi sam do prepričanja, da je majhna mera, zlasti ako je deljena na polsatnike, samo igrača.

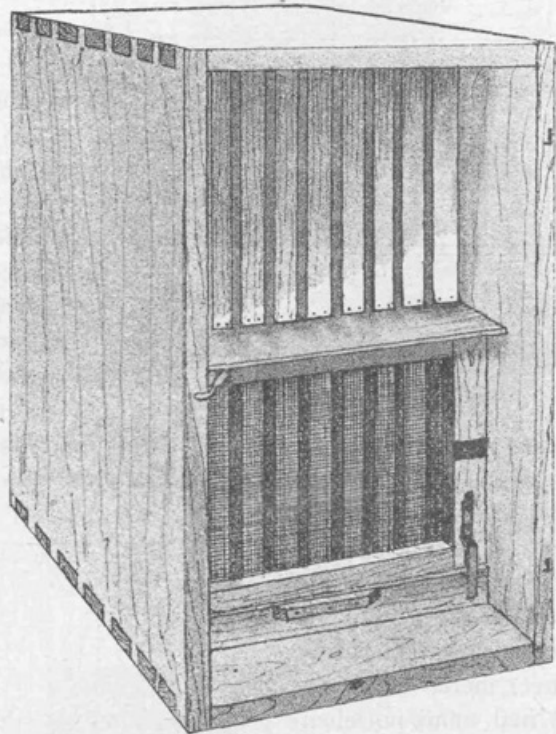
Gerstung je bil oni, ki je nemškimi čebelarjem na podlagi pravega življenskega razumevanja čebele dokazal, da je le z veliko mero in nedeljnimi satniki mogoče doseči dobre uspehe. Kako je s svojimi nazori prodiral, ne bodem opisoval, le to hočem pibiti, da zginjujejo vedno bolj zagovorniki malih mer, zlasti pa oni polsatnikov.

Trdilo se je, da dajo srednjemočna ljudstva največ donosa, a danes je dokazano, da dajo največji donos vedno le najmočnejša. Vendar pa morajo postati močna o pravem času. Ne šele ob glavni paši, ampak toliko prej, da je v panju ob paši obilo nabiralk, ne pa hraniilk. Znano je, da rabi čebela tri tedne dokler se izvali; ravno toliko pa tudi, da postane zmožna letati na pašo. Panj, ki je tedaj vsaj par tednov pred glavno pašo najbolj čebelen, dal nam bo največ medu; najmanj pa oni, ki postane tak šele v sredi paše; ker tedaj bo imel največ redilk, obilo zalege, a malo za pašo godnih čebel. To spoznanje bo pripomoglo naši čebeli, ki je najrodovitnejša od svojih sestra, do prave veljave.

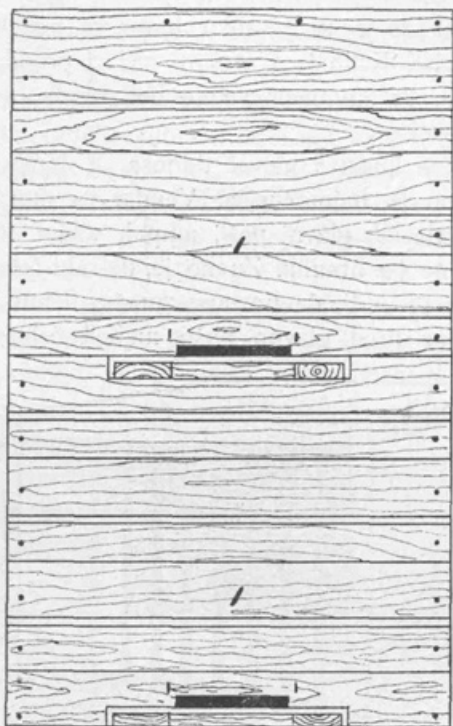
Res je, da so čebelarili ameriški čebelarji že davno pred Gerstungom z veliko mero in s panji, ki jih je moral Gerstung šele izumiti, a tedaj se je mislilo, da je ameriški sistem in njihova metoda le za Ameriko. Gerstungu moramo tedaj priznati zaslugo na pokretu, ki se izvršuje med nemškimi čebelarji, h katerim moramo mi hoditi v šolo.

Meni ni žal, da sem se oprijel velike mere, ako-ravno moram priznati, da nimam danes več Gerstungovih panjev v svojih čebelnjakih. Opustil sem njegov panj največ iz tega vzroka, ker ni pripraven niti za prevažanje, niti za skladanje v provizorični skladanici na pašišču, zlasti ako ima nastavljeno mediščče. Pridržal sem njegovo mero, odločil se pa za panj Albertijevega sistema, in sicer s položnimi satniki. Poizkušni panj napravil sem že v letu 1903, letos pa jih imam 222 in prezimujem v vseh čebele.

Vzrok, da sem se le teh panjev oprijel je tudi ta, ker mi je poizkušni panj že prvo leto boljše uspehe pokazal. Saj je tudi Gerstung par let za menoj preuredil svoj panj za ležeče satnike. Težavo mu je delalo le postavljanje takih panjev v čebelnjaku, ker morajo stati satniki v mrzli stavbi, a panji

Pod. 1. Zadaj odprti panj.

Pod. 2. Sprednje lice.

iz več ozkih deščic, ki so žlebčasto skupaj spojene, da pri razsušenju ne razpokajo. Dolnji trije drogovi, na katerih ležijo satniki, oddaljeni so od tal $2\frac{1}{2}$ cm. Nad njimi do matične rešetke je 26.6 cm prostora in sicer 26 cm za satnike racijonelne (Gerstungove) mere, 6 mm pa za nad njimi potreben obhod. 1 cm nad matično rešetko pritrjeni so drugi trije žičnati drogovi, nad katerimi je zopet 26.6 cm prostora. Razstojišča v naslednji obliki

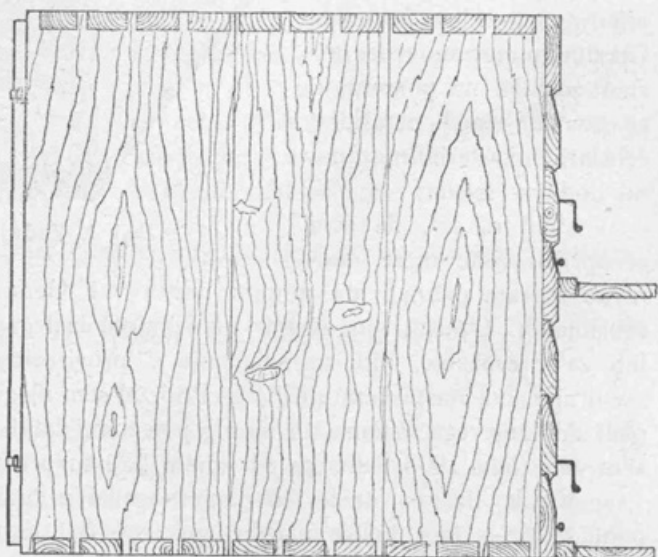

niso pritrjena na satnikih, temveč na sprednji končnici in zadaj na

v tej legi ni lahko opravljati od zadaj. Jaz sem izumil za to vrsto panjev stransko izletnico in ko sem jo nad eno leto preizkušal v svojem čebelnjaku poslal sem Gerstungu dopis, da ga priobči v svojem listu. Ravno isti čas pa je napravil on sam enak izum in meni spis vrnil.

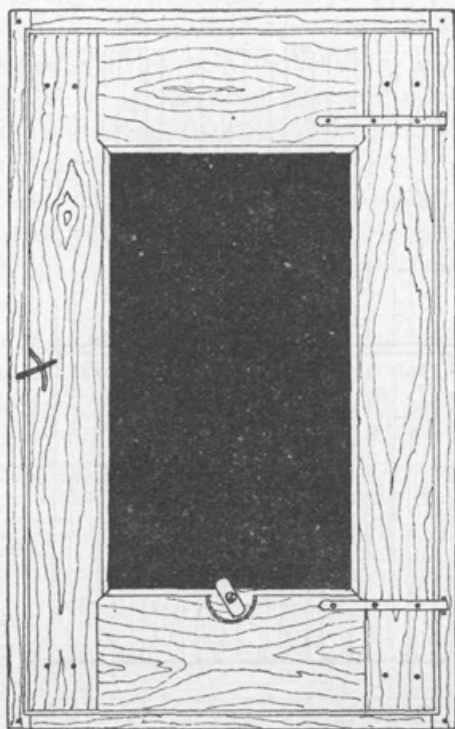
Moj sedanji panj ima tudi prednost, da se uporablja enako velike satnike v plodišču in medišču.

Panj kot ga kažejo predstojee risbe je v svitlobi 58 cm visok, 35 cm širok in 55 cm globok. V plodišču in medišču rabi se po 9 satnikov, kateri ležijo na 6 mm debelih žičnatih drogovih. Med medišče in plodišče vlaga se na vdlane železne nosilce v pomladi, ko se medišče odpre, matična rešetka, v jeseni pa se jo zamenja z lesenimi deščicami, na katero se položi slamnico, da drži gorkoto. Sprednja stena panjů je dvostenata. Zunanji del te obstoji

Pod. 3. Stransko lice.

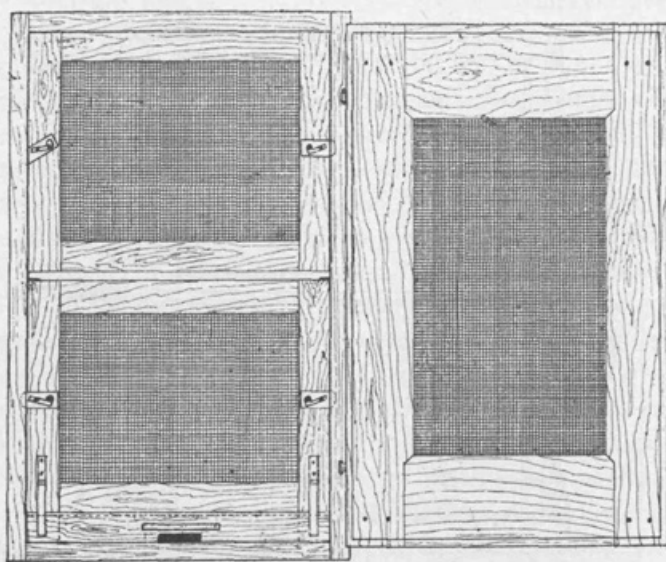
okencih. Ko se okence odvzame, zamore se satnike na eno ali drugo stran razmikati, ali pa vun jemati. Izumitelj Alberti je krstil ta svoj izum „listovni panj“ (Blätterstock), ker se da z okvirji listati kakor z listi knjige. Za okenci, ki naj bodo previdena namesto s šipami z žičnato pletenino z $2\frac{1}{2}$ mm velikimi zanj-kami, nahaja se 8 cm globok prostor v celi širini panjú. Ta služi pozimi za slamnico. V pomladi in jeseni pa za krmljenje čebel. Za krmljenje rabim plitvo pločevinato skledico, ki se jo pomakne od zadej pod satnike. Skledica ima na eni strani rilec, ki moli izpod okvirjev skozi zarezo pod okencem v prostor med tem in vratmi. Rilec ima na tem mestu obroček, v katerega se vtakne s krmo napolnjeno steklenico in sicer z vratom navzdol, tako da teče krma iz steklenice v skledico. Ko se je v skledico kakega pol cm na visoko natekla, preneha sama teči in doteka le toliko, kolikor jo čebele odpijejo.

Pod. 4. Zadnja stran.

Močen panj izprazni lahko dve taki po dva litra držeči steklenici čez noč.

Vratica, kot jih kažejo risbe, so takozvana okvirna vratica. Na zunanji strani je vložena tablica, ki je kaj pripravna za beležke in ki se da proč jemati, na notranji strani pa je pribita žičnata pletenina. Zamore se pa ravno tako dobro izhajati s pripro-

Pod. 5. Zadnja stran panjú z odprtimi vratci.

Pod. 6. Prečni prerez.

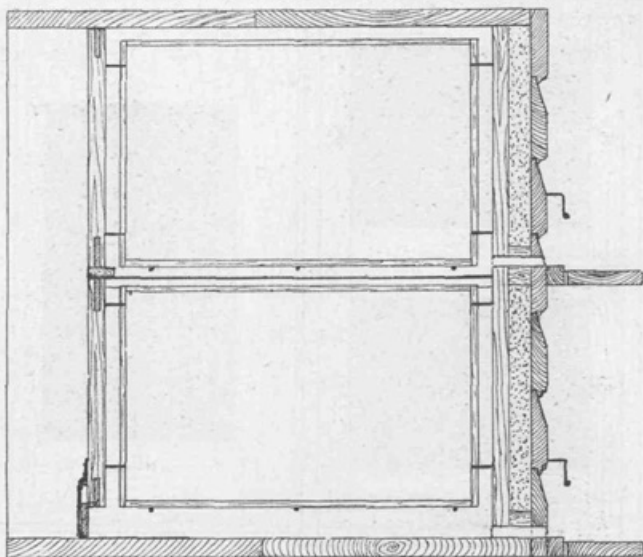
devetih satnikih svoja ljudstva, ki so od zgoraj in zadaj odeta s slamnici, ob straneh pa jih varujejo pred mrazom sosedni, tesno primaknjeni panji, med katere so ob robovih vloženi trakovi iz vate, ki zaprejo vsako špranjico. Ako se vrata odpre, odvzame slavnico in privzdigne zapah pod okencem, mogoče je videti, v kolikih ulicah ljudstvo prezimuje in kako se zadrži. Lahko rečem, da se v nobenem dosedanjih panjev, brez odpiranja notranjščine, ne more ljudstva tako dobro presoditi, nego v Albertijevem panju.

Spomladansko spekulativno pitanje je v

stimi vratcami, ki imajo na zgornjem delu izvrtana dva odušnika, čez katera je zapah. Kdor pa čebel ne prevaža niti teh ni potreba. Panj ima dve žreli, in sicer eno na dnu, drugo pa tam, kjer se začinja medišče. Vsako žrelo ima železen zapah, s katerim se zamore isto zožiti ali pa s preluknjanim delom čebele zapreti. Bradī se zamoreta, ker sta pritrjeni na tečajih, navzgor-priklopiniti, da pri prevažanju preč ne štrčijo. Opomniti mi je tudi še, da morajo biti gornji in dolnji deli satnikov iz najmanj 10 mm debelega lesa, ker se drugače pretanjke deščice vsled medene teže rade vpognejo; stranski pa zamoreta biti tanjši.

Natančnejšega opisa k temu panju ni treba, ker so risbe, ki jih je izdelal gospod Anton Logar iz Vrbovega, zelo različne. Sedaj pa k načinu mojega čebelarjenja.

V plodiščih prezimujem na vseh

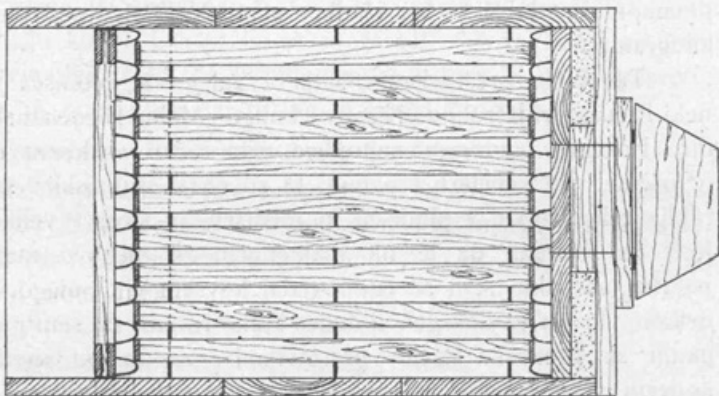
Pod. 7. Podolžni prerez.

teh panjih z opisano pitalno posodo prav enostavno. Jaz jim ne dajem, kot se to navadno predpisuje, po eno žlico na dan in potem vedno več, temveč vsake tri do štiri dni pol do enega litra sladkorne raztopine. Tako krmljenje se mi je pretekto leto prav dobro obneslo. Krmil sem le nekatere panji, in ti so vse druge znatno prekosili. Trdijo, da je špekulativno pitanje v nekaterih letih bolj v škodo nego v korist. Nimam dovolj izkušnje, a mislim, da ne morejo s tem izkušeni čebelarji nikake škode povzročiti.

Ako se ljudstvo špekulativno krmi ali ne, pusti se panj spomladi, ako je drugače v redu, tako dolgo na miru, da čebele gosto vse ulice zasedajo. Potrebno je kvečjemu mrtvice in nesnago po dnu postrgati, oziroma lepenko, ako se jo je v jeseni vložilo, osnažiti.

Pri nas pridejo ljudstva do gornjega stanja okrog srede maja; nekatera prej, druga pozneje. Ko je ljudstvo ta višek doseglo, odstrani se deščice in slamnico nad plodiščem, položi na mesto, kjer so deščice ležale, matično rešetko ter pre-

stavlja nato vse satnike iz plodišča v medišče. V plodišču pusti se le oni sat, na katerem se slučajno matica nahaja, in sicer se ga postavi v sredo, na desno in levo tega pa vtakne osem

Pod. 8. Vodoravni prerez.

praznih izdelanih satnikov; ako pa teh ni, pa umetno satje. S tem predstavljajem napravi se nekak umeten roj v panju samem. Ako je imel panj že matičnike, treba jih je podreti; dobro pa je tudi čez osem dni pregledati še enkrat satje v medišču in ono, ki smo ga z matico pustili v plodišču, ako se morda vendar kje kak matičnik ne nahaja. To pa le tedaj, ako nikakor ne maramo, da bi nam panj rojil, kakor na primer na mojih, par ur oddaljenih čebelnjakih, ki so brez vsakega nadzorstva.

Kdor pa bi hotel iz takega panjů poseben roj narediti, prestavi naj satje s čebelami brez matice namesto v medišče v drug panj, katerega naj par dni napaja z vodo in to vsled tega, ker odlete vse starke v stari panj, ostanejo mu le mladice, ki še niso izletovale. Kdor pa hoče naravne roje, ta naj panj, kakor je prezimil, pusti na miru. Roji tudi večkrat, akoravno pozneje, ako mu odpremo medišče, ki smo ga izpolnili s praznim satjem.

S prestavljanjem satja iz plodišča v medišče pa dosežemo, da vdobi matica obilo prostora za nastavljanje zalege, vsled česar se panj bolj obljudi, obenem pa vdobimo čebele v medišče, ki ga drugače nerade zasedejo. Razun

tega pa damo čebelam priliko, odlagati nabrani med tja, kamor ga najrajši odlagajo, to je v celice, iz katerih lezejo mlade; v tem slučaju v medišče, kamor ga ravno hočemo imeti.

Ako izpraznimo ob dobri paši sate v medišču, poberemo s tem skoraj ves med čebelam, ker v plodišču je med tem matica vse celice zaleгла. Z odvzetjem vse zaloge pa silimo čebele k največji pridnosti, ker ne morejo nad seboj praznega satja trpeti. Kaj enakega se pri pokončnih satih ne more doseči, ker ne zaleže matica v plodišču satov do vrha, ampak oblože navadno čebele $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{3}$ satov pri vrhu z medom. Iz tega, in samo iz tega vzroka, bi bili onim čebelarjem, ki ne skrbje preveč za svoje čebele, bolj priporočati panji s pokončnimi satniki. Kdor je pa pravi čebelar, ta pazi, da njegove ljubljenske nikdar ničesar ne pogrešajo.

Meni vedno prav pride, da morem ljudstvom odvzeti kolikor hočem, in sicer po glavni paši, ker jim pustim le par kilogramov za v ajdo, in v jeseni, da jim morem dodati del sladkorja. Na sladkorju prvič boljše prezimijo, drugič pa napravim dobiček, ker sladkor stane le 70 h, med pa K 1·20 do K 1·60 kilogram.

Ta način prestavljanja satja z zalego iz plodišča v medišče izumil je neki Preuss pri Berolinu. Njegovo knjigo „Meine Bienenzucht-Betriebsweise und ihre Erfolge“ zamorem najtopleje priporočati vsakemu čebelarju, ki je večš nemščine. On čebelari v panjih, ki so enaki dunajskim stojakom, le da uporabljaja cele satnike v plodišču in medišču, in sicer v velikosti normalne mere. Reči pa morem, da je na vsak način za njegovo metodo bolj pripraven položni sat. Jaz sem se čudil, tedaj ko sem čital njegove spise, velikim pridelkom, ki jih je dosegel, a danes lahko rečem, da sem ga v najvišjem donosu panjú že prekosal. Razum prestavljanja, zapira on matico 6 tednov pred koncem glavne paše na dva okvirja, tako da se mu ne naleže preveč čebel za oni čas, ko poneha paša.

Z omejitvijo zalege nisem jaz mogel uspehov doseči, niti mi ne konvenira, ker zamorem prodati v juliju roje.

Moj panj in moja metoda ni nikak nov izum, ampak je le nekaka kombinacija raznih panjev in metod. Enak panj za dunajsko društveno mero, je bil opisan že pred leti v čebelarskem listu „Der Bienen-Vater“.

(Konec prihodnlić.)

XII. občni zbor

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva“ v Ljubljani.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Občni zbor se je vršil, kakor je bilo v „Slov. Čebelarju“ naznanjeno, na Svečnico, dne 2. februarja 1910 v mali dvorani „Mestnega doma“ po tem-le vspredu:

I. Otvoritev občnega zbora po predsedniku.

Predsednik gosp. Frančišek Črnagoj pristrčno pozdravi zborovalce ter izraža veselje, da se je v kljub skrajno slabemu vremenu zbralo okrog 40 čebelarjev iz raznih bližnjih in oddaljenih krajev, ki se niso ustrašili ne slabih potov, ne stroškov. Iskreno pozdravi gosp. Ivana Jurančiča kot zastopnika bratskega slovenskega čebelarskega društva spodnještajerskega in v kratkem opiše pomen in delovanje društva v preteklem letu.

Prvi se oglasi k besedi gospod Jurančič, ki v navdušenih besedah pozdravi zborovalce v imenu spodnještajerskega slovenskega čebelarskega društva. Za pristrčen pozdrav se zahvali gosp. predsednik Črnagoj.

II. Tajniško poročilo.

Kot društveni tajnik sem poročal o delovanju društva v preteklem letu sledeče:

Velecenjeni gospodje sočebelarji! Lani ste izbrali iz svoje srede odbor, da gospodari v Vašo korist. Danes ste se zopet sešli, da zahtevate od odbora obračun o njegovem delovanju, da izvolite iznova odbor in da se posvetujete in sklepate o tem in onem, kar naj bi bilo v korist društvu.

V sledečem poročam o delovanju društva, oziroma odbora.

Odbor je imel v preteklem letu osem sej; dasi je poročila o odborovih sejah sproti objavljal „Slov. Čebelar“, hočem le navesti najvažnejše sklepe, da dobimo celoten pregled o društvenem delovanju.

Blagajnik naj sestavi vsak mesec računski zaključek in ga predloži odboru v pregled.

„Slovenski Čebelar“ naj izhaja 10. vsakega mesca.

Ker je na lanskem občnem zboru odbornikom izvoljeni g. Jakob Babnik odklonil odborništvo, je bil pozvan na njegovo mesto odbornikov namestnik g. Fr. Kavčič, nadučitelj pri Dev. M. v Polju.

Vnanjim odbornikom in revizorjema se določijo potni stroški kakor se tudi voditeljem opazovalnih postaj povrnejo poštni stroški.

„Čebelarsko društvo“ pristopi kot član „Prvi kranjski čebelarski zadrugi v Il. Bistrici“ s petimi deleži.

Razmotrivalo se je vprašanje o ustanovitvi čebelarske šole v Ljubljani. Ker pa na to še ni misliti z ozirom na sedanje razmere, pričelo se bo morda najprvo s čebelarskimi tečaji na ljubljanskem učiteljsišču.

Določil se je honorar uredniku, sotrudnikom in tajniku, ki opravlja ob enem posle blagajnika in listovega upravnika.

Enodnevni čebelarski tečaj v Il. Bistrici se določi na 18. julija, v Boh. Bistrici pa na 22. avgusta. Tečaj v Boh. Bistrici je moral zaradi raznih zaprek izostati.

Tajniku se je naročilo, da izdela prošnjo na žel. ministrstvo v smislu predloga g. I. Strgarja na lanskem občnem zboru glede na ugodnosti pri prepeljavi čebel v pašo, da se čebele nalože v vagone zvečer po uradnih urah. Do danes ta prošnja še ni rešena. Upati pa je, da se povoljno reši, ker sta vodstvi državnih železnic v Beljaku in Trstu dobili nalog od žel. ministrstva,

da poizvesta, na katerih postajah se bodo nalagale in odkladale čebele in koliko panjev pride približno v pošte. Odgovor se je takoj odposlal.

C. kr. poljedelsko ministrstvo je podarilo društvu brezplačno 2200 izvodov Alfonsusove brošure „Die Kärntner- oder Krainer-Bienen“, da jih razdeli med čebelarke trgovce.

„Socijalni zvezi slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic“ se zniža naročnina za „Slov. Čebelarja“ za 50 h.

Čebelarški podružnici v Dol. Košani se je dovolila podpora 30 K in iz posebnih razlogov šolskemu voditelju Matiju Petschauerju v Kočevju 50 K za čebelarstvo.

K „Slovenskemu štajerskemu čebelarskemu društvu“ odslej spadajo vsi člani iz Štajerske, ki pošljejo udnino našemu društvu, naše društvu vrne 50 h za vsakega člana.

Poleg tega je odbor zastopal pri vsaki priliki koristi čebelarjev in čebelarstva. Na zahtevo županstva v Bitnjah je odbor poslal na lice mesta odbornika gosp. Likozarja kot izvedenca. Na podlagi njegovega izreka je županstvo ugodilo gosp. Strgarju v zadevi njegovega čebelnjaka.

Odbor je tudi priporočal dež. odboru, da ugotovi prizivu nekega čebelarja, proti županstvu v Zg. Šiški zaradi nekega čebelnjaka. Dotični priziv je dež. odbor poslal društvu v izjavo.

To so glavne točke o odborovem delovanju.

Društvo je štelo lansko leto 717 članov, 31 članov manj, kot l. 1908., ker je naše društvo odstopilo 92 članov slov. štajerskemu čebelarskemu društvu.

Kot tajnik sem uredil člane po podružnicah. Vsaka podružnica je dobila prepis imenika in od vsakega člana povrnjeno 50 h, ki je plačal udnino naravnost osrednjemu društvu. S tem so nekatere podružnice pridobile veliko članov in tudi več dohodkov.

Vseh podružnic je 24 in sicer na Kranjskem 20, na Primorskem 1 in na Koroškem 3.

Na Kranjskem:		14. Ribnica	17 čl.
1. Boh. Bela	24 čl.	15. Radovljica	25 „
2. Bršljin pri Novem mestu	33 „	16. Selca	26 „
3. Grosuplje	18 „	17. Št. Jernej na Dol.	13 „
4. Gorje pri Bledu	21 „	18. Škofja Loka	26 „
5. Il. Bistrica	31 „	19. Vipava	33 „
6. Idrija	24 „	20. Vrhnika	21 „
7. Kranj	47 „	Na Koroškem:	
8. Košana	24 „	21. Št. Janž na Koroškem	12 „
9. Krka pri Zatičini	22 „	22. Zg. Vesca	18 „
10. Kamnik	35 „	23. Žvabek in okol.	8 „
11. Laze pri Planju	38 „	Na Primorskem:	
12. Medvode	8 „	24. Grahovo ob Bači	37 „
13. Rob pri Vel. Laščah	21 „		

Za teoretičen in praktičen pouk o čebelarstvu je odbor priredil 33 čebelarskih shodov, na katerih je večinoma predaval društveni potovalni učitelj g. Anton Likozar in sicer v naslednjih krajih in o sledečem predmetu:

Dne 6. januarja. Škofja Loka. Čebelarska zadruga. Kupčija s čebelami. Kako moramo pomladi pitati, da dobimo zgodnje roje. Predavatelj A. Likozar.

Dne 24. januarja. Primskovo pri Kranju. Čebelarska zadruga. Eksportni panj. Medunosne rastline. Kupčija s čebelarskimi potrebščinami. Predavatelja Likozar, Lampe.

Dne 31. januarja. Grosuplje. Snovanje podružnic. Kupčija čebel. Glavna navodila za umno čebelarstvo. Predavatelj A. Likozar.

Dne 14. februarja v Gorjah o pomladanskem pitanju, o rojih in o kupčiji z živimi čebelami. Predavatelj A. Likozar.

Dne 24. februarja v Radovljici o čebelarski zadrugi in o kupčiji čebel. Predavatelj A. Likozar.

Dne 21. februarja na Vrhniki o čebelarski zadrugi, o premakljivem satovji, o čebelnih boleznih in o kuhanju voska. Predavatelj A. Likozar.

Dne 28. februarja pri Devici Mariji v Polju o čebelarskem društvu in čebelarskem listu. Pravilno pitanje, o rojih in o eksportnem panju. Predavatelj A. Likozar.

Dne 14. marca na Igu o pravilnem prezimovanju in o umnem čebelarstvu sploh. Bolezni čebel. Predavatelj A. Likozar.

Dne 19. marca v Vipavi o čebelarski zadrugi, o premakljivem satovju in o poletnem pitanju. Predavatelj A. Likozar.

Dne 19. marca v Dornbergu o čebelarski zadrugi in o kupčiji čebel. Stiskalnica in umetno satovje. Predavatelj A. Likozar.

Dne 25. marca na Dovjem o čebelarski zadrugi, o kupčiji čebel, o eksportnem panju in boleznih čebel. Predavatelj A. Likozar.

Dne 25. marca v Št. Janžu na Koroškem. Čebelarsko društvo in čebelarske podružnice. Premakljivo satovje. Kuhanje voska. Predavatelj A. Likozar.

Dne 28. marca na Brezovici pri Ljubljani o čebelarskih opravih spomladi. Kako dobimo zgodnje roje in kako pitamo poleti. Čebelne bolezni. Predavatelj A. Likozar.

Dne 12. aprila na Krki o pitanju s sladkorjem, o kupčiji, o rojenju in o umetnem čebelarstvu. Predavatelj A. Likozar.

Dne 18. aprila v Št. Petru na Notranjskem o umnem čebelarstvu sploh, o združevanju čebel in o gnilobi. Predavatelja A. Likozar in Žnideršič.

Dne 2. maja v Idriji. Kako moramo krmiti, da dobimo zgodnje roje. Kako pripravimo panjove za kupčijo. O zadrugi in nje koristi. Predavatelj A. Likozar.

Dne 9. maja v Robu. O čebelarskem društvu in o podružnicah. Glavna pravila umnega čebelarstva. Predavatelj A. Likozar.

Dne 16. maja v Kamniku. Kako čebelarimo na kupčijo in kako na med. Prednosti premakljivega satja. Predavatelj A. Likozar.

Dne 20. maja. Brnca na Koroškem. O rojih in o poletnem pitanju. Čebelne bolezni. O čebelarstvu in snovanju podružnic. Predavatelj A. Likozar.

Dne 20. maja. Kotmaraves. Čebelarstva zadruga. Kupčija s čebelami. O panjovih in o boleznih. Predavatelj A. Likozar.

Dne 31. maja v Litiji. Prednosti naprednega čebelarstva. Pitanje čebel poleti. Kako v jeseni čebele družimo. Prezimovanje. Predavatelj A. Likozar.

Dne 6. junija. Zgornja Vesca na Koroškem. Snovanje podružnic. Kako čebelarimo za kupčijo. Predavatelj A. Likozar.

Dne 13. junija. Št. Peter pri Rudolfovem. Zakaj ne pridelamo dosti medu. Spekulativno pitanje. Združevanje rojev. Predavatelj A. Likozar.

Dne 27. junija. Planina. Umetno satovje. Kateri panjovi so najboljši. Kuhanje voska. Predavatelj A. Likozar.

Dne 29. junija. Rožek. Pomen čebelarstva društva. Snovanje podružnic. Glavna navodila o umnem čebelarstvu. Kuhanje voska. Predavatelj A. Likozar.

Dne 4. julija. Mokronog. Združevanje čebel v jeseni. Kako ozimimo čebele. Pitanje s sladkorjem. Predavatelj A. Likozar.

Dne 11. julija. Stopiče. Premakljivo satovje. Eksportni panj. Kupčija s čebelami. Predavatelj A. Likozar.

Dne 8. avgusta. Dol pri Starem trgu pri Kočevju. Prezimovanje čebel. Pitanje s sladkorjem. Kako čebelarimo na med. Predavatelj A. Likozar.

Dne 15. avgusta. Bršlin pri Rudolfovem. Kateri panjovi so priporočati. Kako iztrčimo med. Kako napravljamo umetno satovje. Predavatelj A. Likozar.

Dne 22. avgusta. Selca. Snovanje podružnic. Kako pripravimo čebele za ozimovanje. Spekulativno pitanje spomladi in poleti. Predavatelj A. Likozar.

Dne 29. avgusta. Košana. Čebelarstva zadruga. Kupčija s čebelami. Kako moramo čebele ozimiti. Premakljivo delo. Predavala gg. Žnidaršič in Likozar.

Dne 8. decembra. Shod v Smedniku. Kako čebele prezimujejo. Kako jih družimo v jeseni. Pitanje s sladkorjem.

Dne 26. decembra na Brezovici. Prednosti premakljivega satovja. Kako čebelarimo na med in kako na kupčijo z živimi čebelami.

Obisk je bil skoraj po vseh shodih zelo zadovoljiv.

Poleg teh shodov je bil dne 18. julija enodnevni čebelarski tečaj v Ilirski Bistrici pri vzornem čebelnjaku gosp. A. Žnidaršiča. Predavali so gg.: prof. Verbič, Anton Žnidaršič in A. Likozar. Natančen popis čebelarstva tečaja je priobčil „Slov. Čebelar“. Tečaja se je udeležilo nad 50 čebelarjev iz raznih krajev.

Iz teh podatkov se razvidi, da je odbor storil, kar je največ mogel za teoretičen in praktičen pouk svojih članov, če se oziramo na finančen položaj v preteklem letu.

Opazovalnih postaj je bilo l. 1909 devet, ki jih je vodil naš podpredsednik in čebelarski prvak g. Anton Žnidaršič. Posamezne opazovalne postaje so vodili:

V Il. Bistrici Anton Žnideršič.

V Bitnjah pri Boh. Bistrici Iv. Strgar.

V Ljubevču pri Idriji Št. pl. Premerstein.

V Metliki Konrad Barle.

V Nabrežini Fr. Sila.

V Podgorju pri Kamniku Niko Sallath.

V Strugah pri Dobropoljah Janez Meglen.

Sv. Duh na Ostrem vrhu J. Gradišnik.

V Kranju G. Konjedić.

Mesečna poročila so razvidna iz „Slov. Čebelarja“.

Društveno glasilo „Slov. Čebelar“ se je razpošiljalo v 1282 iztisih in sicer 717 članom, ki pripadajo osrednjemu čebelarskemu društvu na Kranjskem, 545 izvodov pa članom slovenskega štajerskega društva, ki ima tudi „Slov. Čebelarja“ kot svoje glasilo. V zameno se je oddajalo 20 izvodov „Slov. Čebelarja“.

Končno še omenjam, da je deželni odbor v svrhu lastne uporabe odpo-vedal brezplačno društveno sobo, v kateri je bilo shranjenega nekaj inventarja. Odslej imam zopet kakor poprej ves inventar shranjen na mojem domu.

Tajniško poročilo se odobri.

Opomba uredništva. Ker ne moremo objaviti vsega obširnega poročila obenem, zato priobčujemo tule še volitev odbora. Kot predsednik je bil voljen zopet Črnagoj Fran, nadučitelj na Barju; podpredsednikom Žnideršič Anton, tovarnar v Il. Bistrici; odbornikom Verbič Josip, c. kr. profesor v Ljubljani, Likožar Anton, nadučitelj v Ljubljani, Petrič Ivan, nadučitelj v Rudniku pri Ljubljani, Janko Babnik, uradnik tob. tovarne v Ljubljani, Rojina Francišek, nadučitelj v Šmartnem pri Kranju, ki ima kot urednik lista z odborniki enake pravice, ter Zirkelbach Hinko, posestnik v Ljubljani. — Odbornikovim namestnikom Kavčič Fr., nadučitelj pri Dev. M. v Polju in Strgar Janko, čebelar v Bitnjah. — Revizorjema Babnik I. N., posestnik v Dravljah, in Korbar Avgust, nadučitelj v Preserju. (Konec prih.)

I. odborova seja

dne 2. februarja 1910.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Takoj po občnem zboru je bila odborova seja. Gospod predsednik pozdravi novoizvoljenega odbornika gosp. Janko Babnika ter izraža željo, da bi odbor ravno tako marljivo deloval kot preteklo leto. — Nato je odbor po društvenih pravilih iz svoje srede zopet izvolil tajnikom, blagajnikom in upravnikom Hinko Zirkelbacha. Predavatelj ostane tudi še znanprej nadučitelj gosp. Anton Likožar. — Gosp. Karolu Humeku, obrtnemu učitelju v Krškem, se izreče zahvala za risbe v „Slov. Čebelarju“ l. 1909 ter se mu v znak hva-

ležnosti za njegov trud določi majhno darilce, ker se njegovega umetniškega dela ne more primerno nagraditi. — Čebelarški zadrugi v Ilirski Bistrici se odstopi 2000 izvodov Alfonsusove brošure. — Gosp. Jurančiču se dovoli 50 K honorarja za njegovo izredno delovanje za čebelarško organizacijo in pouk v čebelarstvu.

Prihodnja seja bo dne 10. marca.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: december 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov z dežjem	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina														0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	10	—	30	—	—	40	13	—5	6	6	17	—	15	10	6	18
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kranj	—	—	—	19	13	22	—	—	54	12	—6	5	—	18	—	19	9	3	2
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	0	6 ³	4	22	0	27	3	1	6
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18	1	5 ²	6	20	2	11	20	—	31
Nabrežina	—	—	—	20	30	30	—	—	80	15	3	9 ⁷	19	19	—	14	6	11	17
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	—	15	45	—	—	60	14	0	4 ⁸	2	17	1	21	7	3	12
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	20	10	40	—	—	70	—	—	—	4	18	4	27	2	2	26
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	18	24	33	—	—	75	12	—1	2 ⁸	4	8	7	19	11	1	24

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza.

Ilirska Bistrica: Čudno vreme smo imeli ta mesec — nič kaj primerno decembru! Temperatura je padla le med 15. in 18. pod ničlo, drugače so bila izredno gorka vremena. Namesto snega je skoraj vedno in še obilo deževalo. Prevladal je južni veter, ki vpliva vedno vsled vlage na tehtnico. Ob solnčnih dneh, ki so pa bili redki, so se čebele prašile; na božični dan še precej živahno. Griže se tedaj ni bati! Žnideršič.

Kranj: V decembru smo imeli neko posebno, nenavadno vreme; gorko precej čez normalo, ves mesec mokro in trajajoča povodenj; samo proti koncu mesca se je izjasnilo in je bilo lepo, brez snega, celo po visokih gorah ga ni dosti več kot poleti. — Na sveti dan so se mogle čebele pri najlepšem

vremenu izčistiti; bil je tudi zanje dan posebnega veselja. Odkar imam panj na tehtnici, imam neko čudno izkušnjo, da namreč čebele v mrzlih dneh manj porabijo kakor v gorkih! — Do zdaj so ljudstva v prav dobrem stanju, tudi panj na tehtnici, ki ni nič zapažen. Lovro Konjedic.

Ljubevč: V tem mescu bi vsled gorke temperature čebele prav lahko izletovale, ako bi jih ne oviral cel mesec padajoči dež. Použile so primeroma jako malo. Št. pl. Premerstein.

Metlika: Tako mile zime ne pomnijo niti starci. Kako bode vplivala na naše ljubljene čebelice, sem prav radoveden. Počitek imajo letos zelo nemiren; budijo jih solnčni žarki in toplota. Šestkrat so ta mesec celo izletovale, kako je bilo pa na Božič, ni popisati — ljudje so postajali pred čebelnjakom in začudeni gledali to vrvenje. K. Barle.

Nabrežina: Mesec december je bil nekam čuden, sicer z milo temperaturo. V prvi tretjini obilo dežja z južnimi vetrovi, v drugi močni vzhodni vetrovi. Vsled mile temperature in vpliva solnčne toplote, so čebelice mnogo izletovale. V drugi polovici je zopet obilo deževalo. Čebele prezimujejo dobro. Sila.

Podgorje: December je bil deževen in meglen. Sneg je padal samo en dan in se je drugi dan raztopil. Po devetintridesetdnevem počitku so se čebele 24. in 25. pri 14° gorkote prav živahno prašile. Božični dan si videl čebelarje pred uljniki sedeti, kjer so živahno vrvenje občudovali. Sedaj vlada zopet mir. Poraba zaloge je bila mala. V splošnem je pričakovati ugodno prezimitev. Sallath.

Struge: Vsled jugozahodnih vetrov je bil ta mesec po večini deževen in nenavadno topel, tako da je bilo mogoče čebelam v nekaterih dneh izletovati. Posebno 25. so močno letele, ter je katera celo prinesla obnožino. Zasledile so tudi neki brezmatični panj ter ga pričele ropati; proti večeru se mu je dodala rezervna matica. Na dnu ni bilo skoraj nikakih mrtvic, ker jih pri večkratnih izletih čebele iznesejo sproti iz panjev. Janez Meglen.

Častiti gospodje opazovalci!

Skoraj tri leta prinaša „Slovenski čebelar“ poročila o naših opazovalnicah. Bila so ugodna in neugodna; marsikaterikrat smo z veseljem registrirali lepe donose, a storili smo to tudi, ko nam je slaba letina veselje pokvarila. Večina opazovalcev je priznala, da so se z opazovanjem mnogo naučili. Ne le da s tem čebelar izpozna pašne razmere čebelnega okoliša, vremenske vplive, donose in odjeme svojih ljudstev in tako dalje, zamoremo na podlagi tega ljudstvom pomagati, ko je pomoč potrebna in si na podlagi večletnih opazovanj sestaviti opravilnik za svoje čebelarjenje. Poročevanje primora opazovalca, da se zanima za stvari, ki bi mu bile drugače malo mar, vrhutega pa njegova, v javnem listu priobčena poročila tudi sočebelarje do vseh enakih proučevanj spodbujajo.

Od začetka sem število naših opazovalnic sicer počasi, a vendar raste, zaradi tega upam, da se bo prejš ali slej uresničila moja želja, da bomo imeli v vsakem sodnem okraju opazovalnico.

Tri leta tedaj sem stal na čelu te male organizacije; sedaj pa prihajam k Vam po slovo. Lotil sem se dela, ne da bi mu mogel biti kos. Že tri leta dolgujem opazovalcem letno poročilo, ki je pravzaprav to, kar je sklepna številka pri računu. Nočem se opravičevati in navajati vzrokov, saj mi bodele gotovo oprostili, ako Vam povem, da sem dobil moža, ki bo svojo nalogo pravilneje izpolnjeval, nego sem jo jaz. C. kr. profesor na učiteljsčju v Ljubljani, gospod Josip Verbič je bil tako prijazen, da je prevzel mojo zadolženo zapuščino, a jaz sem si obdržal pravico, da ostanem še nadalje opazovalec.

Hvala tedaj iskrena Vam vsem, ki ste pripomogli, da smo položili temelj opazovalnicam, ki naj se pod novim vodstvom množe in razvijajo v prospeh našega ljubega čebelarstva!

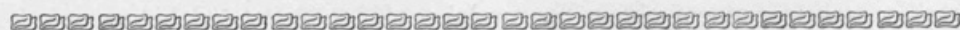
V Ilirski Bistrici, na dan sv. Polikarpa 1910.

Anton Žnideršič.

Redilnost medu. Lansko pomlad so priobčili razni laški časopisi, da je neki trgovec v po potresu razdejanem mestu Mesini na Siciliji dobil dovoljenje kopati po razvalinah svoje podrte hiše, da bi vsaj nekaj stvari večje vrednosti rešil. Kar skoči iz neke majhne odprtine mali domači psiček, ki je bil od konca decembra, ko je potres podrl hišo, v kleti zaprt. Bil je samo še senca živali, tako je bil sestradan in ko je prišel na svetlobo, je od začudenja obstal, potem pa zopet v duplino nazaj zlezal, ker se mu je zunaj preveč bliščalo; od veselja je kar tulil in cvilil. V kleti pa so našli lonec, v katerem je imel trgovec med, in samo od tega se je hranil ubogi pes skoraj 100 dni, ker gospodar je trdil, da v kleti ni bilo nobene druge užitne stvari hranjene.

Kdaj je list brez tiskovne napake? List je brez tiskovne napake 1. ako je pisec ali dopisnik prav pisal, 2. ako je pravo tudi razločno pisal, 3. ako je stavec v vse predalčke svoje omarice vrgel prave črke, 4. ako je prave tudi vzel, 5. ako jih je prav postavil, 6. ako je korektor korekturo prav čital, 7. ako je stavec prvo korekturo prav popravil, 8. ako je revizijo prav čital, 9. ako je v reviziji dobljene napake stavec tudi prav popravil, 10. ako se je za to dalo dotičnemu dovolj časa in slednjič, ako se še ducat drugih okolščin prav tako srečno izvrši.

Naznanila osrednjega društva.

Opozarjamo cenjene društvenike, da se bo list brezpogojno ustavil vsem, ki do konca marca ne poravnajo članarine, bodisi pri podružnici ali pri osrednjem društvu. Sedaj se „Slov. Čebelarja“ tiska za vse slučaje nekaj sto izvodov več kakor je naročnikov, in to stane denar. Treba je kmalu določiti stalno število, da ne trpi društvo škode.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Podružnica na Krki na Dolenjskem ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 13. t. m. ob 1/2 4. uri popoldne v gostilni gosp. Magovca na Krki. Po občnem zboru bo govoril g. Anton Likozar kot zastopnik osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane o umnem čebelarstvu.

Podružnica v Grosupljem priredi v nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne pri gosp. Košaku čebelarski shod. Na shodu bo govoril zastopnik osrednjega čebelarskega društva g. Anton Likozar iz Ljubljane.

Škofjeloška podružnica ima svoj občni zbor v nedeljo 27. februarja pri g. Ignaciju Guselju. Začetek ob 3. uri popoldne. Čebelarji in prijatelji čebelars. va pridite! Predaval bo zastopnik osrednjega čebelarskega društva g. Anton Likozar iz Ljubljane. M. Vidmar, t. č. tajnik.

Vrhiška podružnica. Vsled slabega obiska občnega zbora, ki bi se imel vršiti dne 30. januarja ob 3. uri popoldne v prostorih gospoda Matija Pečkaja, se preloži občni zbor na dan 27. februarja ob 3. uri popoldne ravno tam. Vabijo se vsi člani naše, kakor tudi borovniške, sedaj po osrednjem društvu priključeni naši podružnici. Ako se še sedaj ne udeležite občnega zbora, je smatrati to za pogin naše podružnice. Zganite se!

Kamniška podružnica naznanja svojim udom, da bo od mesca marca do oktobra vsako prvo nedeljo v mesecu vselej po 10. uri dopoldne društveni sestanek v društvenem lokalu pri „Petru“. Namen sestankov je ta, da pride odbor v stalno in ožjo dotiko s člani podružnice, da se bolje spozna napredek v čebelarstvu, stanje in delovanje podružnice, kupčija, dajejo se razni nasveti in obvestila, naznanijo zanimive novice v čebelarstvu itd. Poročevalec bo tudi na ta način dobil natančnejši in širji pregled za mesečna poročila. Gotovo bodo ti sestanki blagodejno vplivali na čebelarje, jih spodbujali vedno bolj k naprednemu in uspešnemu čebelarstvu. Pogosta posvetovanja in prijateljski razgovori ohranijo življenje, delavnost in živahnost v društvu, spodbujajo člane, dase za stvar resno zanimajo, da s skupnimi močmi pripomorejo vsi,

da se društvo lepo razvija, cvete in svoj cilj doseže. To pričakujemo tudi od sestankov, posvetovanj in razgovorov vnetih čebelarjev, ako se bodo le radi in mnogoštevilno udeleževali. Sestanki se prično s prvo nedeljo v marcu.

Za odbor:

N. Sallath, predsednik.

STAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica za Ormož in okolico. Zaradi prepričle udeležbe se občni zbor dne 16. januarja t. l. ni mogel vršiti. Razpiše se na novo na nedeljo 20. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v dvorani ormoške čitalnice. Odbor nujno prosi številnejše udeležbe, posebno zato, ker nas čaka za letos mnogo dela. Vse potrebno izveste pri občnem zboru. Opozarjamo tudi, da poravnate pravočasno članarino za l. 1910. Blagajniku ni mogoče, da bi pri tako obsežnem okolišu, kakor ga ima naša podružnica, si iskal pri vsakem članu letnine. Opozarjamo nadalje naše člane, da imetje podružnice od leta do leta raste, in da bodo imeli udje razun „Slov. Čebelarja“ sčasoma od podružnice marsikaterih ugodnosti. Tako je n. pr. bilo mogoče, da je odbor članu podružnice, kateremu je bila toča dne 24. julija lanskega leta čebeljak skoraj popolnoma razbila, podelil denarno podporo. Podružnični paviljon šteje pet močnih vzimljenih ljudstev, in bode odbor po možnosti roje podaril ali odstopil svojim članom za malo odškodnino. Nadalje se bodo v teku zime oskrbele umetne medstene, ki bodo članom za lastno ceno na razpolago. Člani, ki imajo kaj voska in želijo iz tega umetnih medsten, naj prinesejo vosek v teku zime podpisanemu, da spomladi dobijo isto težo umetnih medsten. Troški za med, špirit, kurjavo itd. so malenkostni. Dragi tovariši-čebelarji! Ne prepuščajte vsega dela le posameznim osebam! Vsak naj po svoji moči pripomore v napredek podružnice! Uspehi ne bodo izostali. Vsem čebelarjem širne Slovenije srečno čebelarstvo leto!

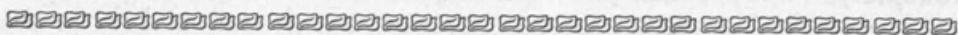
Serajnik.

Podružnica za Sv. Križ na Murskem polju in okolico je imela svoj občni zbor dne 2. januarja 1910. V odbor so bili izvoljeni gg.: Martin Kolar, predsednik, Frančišek Jaušovec (Veržej) podpredsednik, Alojzij Bratina (Križevci) blagajnik, Alojzij Stuhec (Stara vas) tajnik, Frančišek Verbnjak (Iljaševci) in Frančišek Dunaj (Cezanjevci) odbornika.

Alojzij Stuhec, tajnik.

Čebelarstva podružnica na Robu. Dne 16. januarja 1910 smo imeli občni zbor čebelarstva podružnice v šoli ob 11. uri dopoldne. — Predsednik gosp. Koprivec otvori zborovanje, spominjaje se čebelarstva v našem okolišu. Podal nam je kratek pregled delovanja podružnice od nje ustanovitve do danes. — Iz obširnega tajnikovega poročila smo posneli, da je podružnica v prvem letu svojega obstoja štela 21 udov, vštetiši one, ki jih je osrednje čebelarstvo priklopilo naši podružnici. Tudi je podružnica priredila 9. maja poučno predavanje o čebelarstvu. Podružnica ima svojo štamplijo, ki stane 7 K 20 v. — Blagajnik naznani, da imamo koncem leta 14 K 60 v prebitka. — Enoglasno se je potrdil stari odbor in sicer: A. Koprivec, predsednik; Ivan Bregar, podpredsednik; J. Podlogar, tajnik; J. Hiti, blagajnik in Fr. Rozman, odbornik. — Sklenili smo tudi, da podružnica kot taka

pristopi k čebelarški zadrugi v Ilirski Bistrici. — Odboru se tudi naroča, da izdelata prošnja za podporo in jo predloži odboru osrednjega čebelarškega društva. — Gosp. A. Ogrinc navdušuje ude za delo v podružnici. Spominja se v svojem govoru pretečenega čebelarškega leta. Odsvetuje čebelarjem jemati tretjake in vnuke. Želi, naj bi podružnica na Robu svoj delokrog razširila in vsak ud naj po svoji moči pridobi novih udov, da se življenje v podružnici pokrepi. Predsednik se govorniku zahvaljuje in se strinja z njegovim izvajanjem. — Gospa Franja Kresal predlaga, naj bi podružnica dobivala čebelarške potrebščine le pri domačih slovenskih tvrdkah in pri čebelarški zadrugi; ni nam treba hoditi v Šlezijo po nemške cenike. V zagovor izjavi predsednik, da se je naročil cenik zato, ker se čebelarške potrebščine Fr. Simmicha priporočajo v „Slov. Čebelarju“, strinja pa se, kakor tudi drugi čebelarji, s predlogom gospe Kresal. — Spominjali smo se tudi onih čebelarjev, ki podružnici obračajo hrbet — —. Nato predsednik zaključi občni zbor in želi mnogo uspeha čebelarjev v tekočem letu. Jože Podlogar, tajnik.

Razglas.

Vsled sklepa občnega zbora „Slovenskega osrednjega čebelarškega društva v Ljubljani“ kupi društvo iz društvenega premoženja 100 eksportnih panjev od „Prve kranjske čebelarške zadruge v Il. Bistrici“, ki se brezplačno razdeli med društvenike.

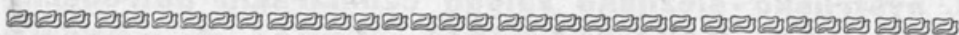
Da dobé panji v roke le napredni čebelarji, zato se bode osrednji odbor oziral le na take prošilce, katere priporoči podružnica dotičnega kraja.

Vsaka podružnica ima pravico, da dobi za vsakih 7 članov po en panj.

Prošnje je vlagati potom podružnic. Izvzeti so le člani iz krajev, kjer še ni v bližini podružnice. Ti naj vlagajo prošnje naravnost na odbor „Slovenskega osrednjega čebelarškega društva v Ljubljani“.

Ljubljana, dne 8. februarja 1910.

Hinko Zirkelbach, t. č. tajnik.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

50 praznih kranjskih panjev malo rabljenih in **mizarski stol**, vse prav poceni proda radi selitve Frančišek Valenčič, čebelar v Ljubljani, Zelena Jama št. 127.

Med, tudi garantirano dober pitanec, 100 kg je na prodaj; cena za kilogram K 1.40; pod 10 kg se ne oddaja. Tomaž Plohl, čebelar, Koračice št. 12, pošta Sv. Tomaž pri Ormožu, Štajersko. (2-1)

Dobro ohranjen gramofon s 6 dvostranskimi komadi proda po dogovoru Anton Rems, čebelar v Godiču pri Kamniku.

Franc Zabavnik, slikar in član čebelarškega društva, slika **panjove končnice** za kranjčije po 20, 40, 60 vin., za gerstungovce po 80 vin. in 1.— K. (2-1)

30 škatelj po 5 kg točenega ajdovega pitanca po 7 K proda Josip Stampf, čebelar v Strasgojncih pri Pragerskem (Štajersko). (2-1)

Vsakovrstne panji po najnovejšem načinu, paviljone, dunajske panji z dvojnimi stenami, satnike itd. izdeluje Frančišek Šumenjak, čebelar na Rogoznici — Ptuj.

Listnica uredništva.

Kar ni prišlo poslane tvarine v to številko, dasi smo osem strani pridjali, pride v prihodnjo številko; stavljen je že vse.

Kranjska čebelarica zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8.50 franko, v 25 kg dežah po K 1.50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4.50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16.—

Pri večjem odjemu znižane cene. poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanee

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezjsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastoj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadičnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd.** in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi **jaz dobival** blago od te tvrdke.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“.

Tisk J. Blasnik naslednikov v Ljubljani.